ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 23ης Σεπτεμβρίου 2004*

Στην υπόθεση C-150/03 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου,

ασκηθείσα στις 31 Μαρτίου 2003,

Chantal Hectors, κάτοικος Mont-sur-Rolle (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους H. von Hertzen και J. F. de Wachter, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθού πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues και N. Colneric, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
γραμματέας: Mugica Azarmendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 11ης Φεβρουαρίου 2004,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι διάδικοι,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Μαρτίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η C. Hectors ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Ιανουαρίου 2003, Τ-181/01, Hectors κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή Υπ.Υπ. 2003, σ. I-A-19 και II-103, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή-αγωγή της (στο εξής: προσφυγή), που είχε ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση των αποφάσεων της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής (στο εξής: ΑΣΣΠΑ) περί διορισμού του Β. στη θέση υπαλλήλου διοικήσεως

ολλανδικής γλώσσας της πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (στο εξής: ομάδα του ΕΛΚ-ΕΔ) και περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς της για τη θέση αυτή, καθώς και της αποφάσεως περί απορρίψεως της ενστάσεώς της (στο εξής: επίδικες αποφάσεις) και, αφετέρου, αίτημα περί καταβολής αποζημιώσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

Το νομικό πλαίσιο

2 Κατά το άρθρο 2 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ):

«Θεωρείται "έκτακτος υπάλληλος" κατά την έννοια του παρόντος καθεστώτος:

[...]

γ) ο υπάλληλος ο οποίος προσλαμβάνεται για να υπηρετήσει παρά προσώπω το οποίο εκτελεί καθήκοντα τα οποία προβλέπονται από τις Συνθήκες περί ιδρύσεως των Κοινοτήτων ή τη Συνθήκη περί ιδρύσεως ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή παρ' εκλεγμένω προέδρω οργάνου των Κοινοτήτων ή πολιτική ομάδα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και ο οποίος δεν περιλαμβάνεται στους υπαλλήλους των Κοινοτήτων·

[...]»

3 Το άρθρο 11 του ΚΛΠ ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι τα άρθρα 11 έως 26 του Καθεστώτος Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) εφαρμόζονται κατ' αναλογία στους εκτάκτους υπαλλήλους και ότι οι ατομικές αποφάσεις που αφορούν τους εκτάκτους υπαλλήλους πρέπει να τους κοινοποιούνται κατά τους όρους του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ.

4 Ο εσωτερικός κανονισμός περί προσλήψεως υπαλλήλων και λοιπού προσωπικού και περί μεταβάσεως σε άλλη κατηγορία ή κλάδο, τον οποίο εξέδωσε το Προεδρείο του Κοινοβουλίου στις 15 Μαρτίου 1989 (στο εξής: κανονισμός της 15ης Μαρτίου 1989), ορίζει, μεταξύ άλλων:

«Τμήμα ΙΙ. Έκτακτοι υπάλληλοι

[...]

Άρθρο 8

Οι έκτακτοι υπάλληλοι που εργάζονται για πολιτικές ομάδες προσλαμβάνονται βάσει προτάσεων επιτροπής ad hoc, η οποία ορίζεται από την αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή και περιλαμβάνει ένα μέλος που ορίζεται από την επιτροπή προσωπικού.

Άρθρο 9

Οι ανακοινώσεις κενών θέσεων σε πολιτική ομάδα δημοσιεύονται εντός και εκτός του οργάνου. Η επιτροπή ad hoc, αφού λάβει γνώση των φακέλων υποψηφιότητας

και βάσει των κριτηρίων που καθορίζει, κατά τους όρους των κανονιστικών διατάξεων, η πολιτική ομάδα που ενδιαφέρεται για την πλήρωση της θέσεως, καταρτίζει τον πίνακα των υποψηφίων που πληρούν τις προβλεπόμενες από την ανακοίνωση διοικητικές προϋποθέσεις. Ο πίνακας αυτός διαβιβάζεται στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή.»

5 Κατά τα σημεία 5 και 6 του εγγράφου του γενικού γραμματέα της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ του Φεβρουαρίου του 2000, με τίτλο «Διαδικασίες προσλήψεως προσωπικού» (στο εξής: έγγραφο περί της διαδικασίας προσλήψεως του ΕΛΚ-ΕΔ):

«5. Υπεύθυνη για τη διεξαγωγή της διαδικασίας προσλήψεως είναι η εξεταστική επιτροπή, η περιλαμβάνει τον πρόεδρο, ο οποίος θα είναι, κατά κανόνα, ο προϊστάμενος της οικείας υπηρεσίας, δύο τουλάχιστον μέλη της γραμματείας της ομάδας με βαθμό ίσο ή υψηλότερο από τον βαθμό στον οποίο θα διοριστεί ο υποψήφιος, έναν εκπρόσωπό της επιτροπής προσωπικού της πολιτικής ομάδας και έναν εκπρόσωπο της επιτροπής προσωπικού του Κοινοβουλίου. Ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής είναι υπεύθυνος για την εποπτεία των διαδικασιών που καθορίζονται στα παραρτήματα. Η εξεταστική επιτροπή ετοιμάζει, σύμφωνα με τους καθοριζόμενους στα παραρτήματα όρους, τις γραπτές και τις προφορικές δοκιμασίες, καθορίζει τη βάση επιτυχίας, τον αριθμό των υποψηφίων που θα εγγραφούν στον πίνακα [επιτυχόντων] και τη διάρκεια ισχύος του πίνακα αυτού.

6. Σε κάθε περίπτωση διεξαγωγής κανονικής και πλήρους διαδικασίας, η εξεταστική επιτροπή υποβάλλει στο προεδρείο της ομάδας τον κατάλογο των υποψηφίων που επέτυχαν στον διαγωνισμό, καθώς και τη βαθμολογία κάθε επιτυχόντος. Όταν κενώνεται μία θέση, το προεδρείο επιλέγει έναν από τους τρεις πρώτους περιληφθέντες στον πίνακα επιτυχόντων. Όταν κενώνονται δύο θέσεις, το προεδρείο επιλέγει έναν από τους πέντε πρώτους επιτυχόντες.»

Ιστορικό της διαφοράς

6 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 5 έως 16 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, οι οποίες έχουν ως εξής:

«5 Η πολιτική ομάδα ΕΛΚ-ΕΔ δημοσίευσε στο τεύχος περιλήψεων των ανακοινώσεων προσλήψεως αριθ. 14/2000, της περιόδου από 29 Μαΐου έως 14 Ιουνίου 2000, ανακοίνωση κενής θέσεως υπαλλήλου διοικήσεως ολλανδικής γλώσσας.

6 Κατά τους όρους αυτής της ανακοινώσεως:

"Η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία επιλογής για την πλήρωση μιας θέσεως υπαλλήλου διοικήσεως ή αναπληρωτή υπαλλήλου διοικήσεως ολλανδικής γλώσσας, βαθμού Α 8 ή Α 7/Α 6 (εκτάκτου υπαλλήλου).

[...]

Φύση των καθηκόντων:

Υπάλληλος υψηλών προσόντων επιφορτισμένος με την εκτέλεση, υπό την εποπτεία των προϊστάμενων του, εργασιών συλλήψεως και μελέτης θεμάτων σχετικών με τις δραστηριότητες της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ. Τα καθήκοντα αυτά απαιτούν ικανότητα εργασίας στο πλαίσιο ομάδας.

Απαιτούμενα προσόντα και γνώσεις:

— πανεπιστημιακές σπουδές πιστοποιούμενες από πτυχίο ή επαγγελματική εμπειρία επιστημονικού επιπέδου·

— πολύ καλή γνώση της θεσμικής δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των δραστηριοτήτων της·

— ικανότητα συλλήψεως, αναλύσεως και συνθέσεως βάσει κατευθυντήριων γραμμών·

— σε βάθος γνώση μιας εκ των επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καλή γνώση μιας άλλης επίσημης γλώσσας.

Ιδιαίτερα προσόντα:

Για λόγους υπηρεσιακούς, απαιτούνται:

— σε βάθος γνώση της ολλανδικής γλώσσας και καλή γνώση της γερμανικής και της γαλλικής ή της αγγλικής γλώσσας· η γνώση άλλων επίσημων γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα ληφθεί επίσης υπόψη·

— καλή γνώση της δομής και των δραστηριοτήτων των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

— σφαιρική γνώση του προγράμματος, των σκοπών και των δραστηριοτήτων της πολιτικής ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ και της κοινοτικής πολιτικής· θα εκτιμηθούν θετικά οι γνώσεις επί της γεωργικής πολιτικής της ΕΕ και/ή επαγγελματική εμπειρία στον τομέα αυτό·

— αποδεδειγμένη διετής επαγγελματική εμπειρία παρέχει δικαίωμα για πρόσληψη στον βαθμό Α 7/Α 6. "

7 Ανακοίνωση για τη θέση αυτή δημοσιεύθηκε επίσης σε πολλές ολλανδόφωνες εφημερίδες.

8 Με έγγραφο της 21ης Ιουνίου 2000, η προσφεύγουσα υπέβαλε υποψηφιότητα για την επίμαχη θέση, η οποία κρίθηκε παραδεκτή.

9 Η προσφεύγουσα έλαβε μέρος στις γραπτές και στις προφορικές εξετάσεις της διαδικασίας επιλογής, στις 9 και στις 19 Οκτωβρίου 2000, αντιστοίχως·

10 Στις 19 Οκτωβρίου 2000, η προβλεπόμενη από το άρθρο 8 του κανονισμού της 15ης Μαρτίου 1989 επιτροπή ad hoc, ως εξεταστική επιτροπή, όπως

προβλέπεται από το σημείο 5 του εγγράφου περί της διαδικασίας προσλήψεως του ΕΛΚ-ΕΔ (στο εξής: εξεταστική επιτροπή) εξέδωσε την έκθεσή της επί της πληρώσεως της επίμαχης θέσεως. Η έκθεση αυτή αναφέρει, μεταξύ άλλων:

"Κατάρτιση του πίνακα επιτυχόντων

Κατά το πέρας των εργασιών της, η [εξεταστική επιτροπή] αποφάσισε να εγγράψει στον πίνακα [επιτυχόντων] τα ονόματα των ακόλουθων υποψηφίων:

— Hectors Chantal (83,50 βαθμοί)

— L. (73,50 βαθμοί)

— B. (65,25 βαθμοί)

Κατά τις διατάξεις του άρθρου 9 του [κανονισμού της 15ης Μαρτίου 1989], όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από την αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων αρχή της πολιτικής ομάδας του 'Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και των Ευρωπαίων Δημοκρατών', η οποία επιλέγει τον υποψήφιο που θα καταλάβει την κενή θέση".

11 Στις 7 Νοεμβρίου 2000, οι τρεις επιλεγέντες υποψήφιοι συναντήθηκαν, στο πλαίσιο ατομικής συνεντεύξεως, με τέσσερα μέλη της ολλανδικής αντιπροσωπείας της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ.

12 Στις 22 Νοεμβρίου 2000, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι είχε περιληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων.

13 Η προσφεύγουσα, δεδομένου ότι δεν έλαβε καμία ενημέρωση για την εξέλιξη της εν λόγω διαδικασίας προσλήψεως, απέστειλε, στις 16 Ιανουαρίου 2001, επιστολή στον πρόεδρο της εξεταστικής επιτροπής.

14 Με έγγραφο της 31ης Ιανουαρίου 2001, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι είχε επιλεγεί ο Β. Το έγγραφο αυτό ανέφερε, επιπλέον, τα εξής:

"Η βαθμολογία που λάβατε στις προφορικές και στις γραπτές εξετάσεις της 9ης και της 19ης Οκτωβρίου 2000 είναι 83,5/100. Ως εκ τούτου, είστε πρώτη στον πίνακα επιτυχόντων.

Κατά τη συνήθη πρακτική, η εξεταστική επιτροπή διαβίβασε τα ονόματα των τριών πρώτων επιτυχόντων στο προεδρείο της ομάδας: το προεδρείο έλαβε την ως άνω απόφαση.

Για λόγους τάξεως, θέτω υπόψη σας την ακόλουθη διάταξη:

Κατά το άρθρο 9 [του κανονισμού της 15ης Μαρτίου 1989], όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από την αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχή της πολιτικής ομάδας του 'Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος και των Ευρωπαίων Δημοκρατών', η οποία επιλέγει τον υποψήφιο για την πλήρωση της κενής θέσεως".

15 Στις 11 Απριλίου 2001, η προσφεύγουσα υπέβαλε ένσταση, αφενός, κατά της αποφάσεως περί διορισμού του Β. και, αφετέρου, κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της δικής της υποψηφιότητας. Το κείμενο της ενστάσεως, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

"Με έγγραφο της 31ης Ιανουαρίου 2001, ο πρόεδρος της [εξεταστικής επιτροπής] με ενημέρωσε ότι η [εξεταστική επιτροπή] με κατέταξε, βάσει των προσόντων, στην πρώτη θέση του πίνακα επιτυχόντων (με βαθμολογία 83,5/100), αλλά ότι [η ομάδα] του ΕΛΚ-ΕΔ διόρισε τον Β. στην κενή θέση. Δεν δόθηκε καμία αιτιολογία ούτε για την απόφαση αυτή, ούτε για την ασυμφωνία της προς την αξιολογική σειρά κατατάξεως των υποψηφίων.

Φρονώ ότι, εφόσον η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή αποφασίζει να καταφύγει σε διαδικασία διαγωνισμού για την πρόσληψη υπαλλήλου σε συγκεκριμένη θέση, ακόμη και αν πρόκειται για έκτακτο υπάλληλο, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή υποχρεούται, κατά πάγια νομολογία του Πρωτοδικείου, να σεβαστεί τα αποτελέσματα του διαγωνισμού αυτού και να τηρήσει την αξιολογική σειρά στην οποία κατέληξε [η εξεταστική επιτροπή], εκτός αν εξαιρετικές περιστάσεις προσηκόντως αιτιολογημένες επιτρέπουν παρέκκλιση."

16 Με έγγραφο της 28ης Μαΐου 2001, ο πρόεδρος της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ απέρριψε την ένσταση. Με το έγγραφο αυτό, επισημαίνονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

"Έλαβα υπόψη τις παρατηρήσεις και τις απόψεις σας· σας επισημαίνω, ωστόσο, ότι το [άρθρο] 30 του ΚΥΚ ορίζει ότι, για κάθε διαγωνισμό, διορίζεται εξεταστική επιτροπή από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή. Η εξεταστική επιτροπή καταρτίζει τον πίνακα επιτυχόντων και η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή επιλέγει από τον πίνακα αυτόν τον ή τους υποψηφίους που διορίζει στις κενές θέσεις, Συνεπώς, [η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, στο εξής: ΑΔΑ] ουδόλως υποχρεούται να τηρήσει τη σειρά του πίνακα επιτυχόντων.

Υπό τις συνθήκες αυτές, αντιλαμβάνεστε ότι η ένστασή σας είναι αδικαιολόγητη και απορρίπτεται."»

Η ασκηθείσα ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 6 Αυγούστου 2001, η C. Hectors άσκησε προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή), με την οποία ζήτησε την ακύρωση των επίδικων αποφάσεων.

8 Προς στήριξη της προσφυγής της, η C. Hectors προέβαλε έναν λόγο ακυρώσεως επί της διαδικασίας, αντλούμενο από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, και τέσσερις λόγους επί της ουσίας, αντλούμενους, πρώτον, από πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και νομική πλάνη, μη λήψη υπόψη του υπηρεσιακού συμφέροντος και παράβαση των διατάξεων του άρθρου 12 του ΚΛΠ, δεύτερον, από παράβαση των διατάξεων των άρθρων 29 και 30 του ΚΥΚ, παράβαση των όρων της ανακοινώσεως κενής θέσεως και παραβίαση της αρχής patere legem quam ipse fecisti, τρίτον, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών και, τέταρτον, παράβαση του καθήκοντος αρωγής. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα αποζημιώσεως, ισχυριζόμενη ότι, λόγω των ως άνω παρανομιών, είχε υποστεί υλική ζημία και ηθική βλάβη.

9 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο, αφού έκρινε αβάσιμους όλους τους προβληθέντες από την προσφεύγουσα λόγους ακυρώσεως, απέρριψε στο σύνολό της την προσφυγή.

10 Ως προς τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 35 έως 36 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, έκρινε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της εξεταστικής επιτροπής περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, καθόσον η προσφεύγουσα είχε ενημερωθεί για τα στάδια της διαδικασίας διορισμού και, συνεπώς, για τους όρους νομιμότητας αυτής της διαδικασίας. Το Πρωτοδικείο έκρινε, επομένως, ότι η απόφαση περί διορισμού του Β., η οποία, σε σχέση με την πρώτη απόφαση, δεν απαιτούσε πρόσθετη ιδιαίτερη αιτιολόγηση, ήταν, ομοίως, επαρκώς αιτιολογημένη.

11 Πριν καταλήξει σε αυτές τις διαπιστώσεις, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, καταρχάς, με τις σκέψεις 36 έως 37 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι σε περιπτώσεις αποφάσεων που αφορούν επιλογή μεταξύ περισσότερων υποψηφίων, η ΑΣΣΠΑ υπέχει υποχρέωση αιτιολογήσεως, τουλάχιστον κατά το στάδιο απορρίψεως ενστάσεως που άσκησε αποκλεισθείς υποψήφιος (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 3ης Μαρτίου 1993, Τ-25/92, Vela Palacios κατά Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-201, σκέψη 22, και της 26ης Ιανουαρίου 1995, Τ-60/94, Pierrat κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ. Υπ. 1995, σ. I-A-23 και II-77), και ότι η έκταση αυτής της υποχρεώσεως θα πρέπει να εκτιμάται ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε περιπτώσεως.

12 Το Πρωτοδικείο επισήμανε, εν συνεχεία, αφενός, ότι, κατά το σημείο 6 του εγγράφου περί της διαδικασίας προσλήψεως του ΕΛΚ-ΕΔ, όταν κενώνεται μια θέση, το προεδρείο της ομάδας, ως ΑΣΣΠΑ, επιλέγει έναν από τρεις πρώτους επιτυχόντες που έχουν εγγραφεί στον πίνακα που καταρτίζει η αρμόδια για την υποβολή προτάσεων επιτροπή. Αφετέρου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η πρόσληψη ενός εκτάκτου υπαλλήλου από μια πολιτική ομάδα του Κοινοβουλίου, βάσει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ, προϋποθέτει, κατ' ανάγκην, σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης.

13 Από τις ως άνω διαπιστώσεις, το Πρωτοδικείο συνάγει, με τις σκέψεις 41 έως 45 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, προκειμένου για θέση εκτάκτου υπαλλήλου πολιτικής ομάδας του Κοινοβουλίου, για την πλήρωση της οποίας το προεδρείο της ομάδας διαθέτει πλήρη ελευθερία να επιλέξει έναν εκ των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στον πίνακα επιτυχόντων, η αιτιολογία μπορεί να αναφέρεται μόνο στην τήρηση των όρων νομιμότητας στους οποίους υπόκειται η διαδικασία διορισμού. Κατά το Πρωτοδικείο, όμως, αυτές οι πληροφορίες είχαν κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα, καταρχάς με το από 31 Ιανουαρίου 2001 έγγραφο του πρόεδρου της εξεταστικής επιτροπής, εν συνεχεία με το από 28 Μαΐου 2001 έγγραφο του προέδρου της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ περί απορρίψεως της ενστάσεώς της.

14 Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τις σκέψεις 65 έως 78 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η εκ μέρους του προεδρείου του ΕΛΚ-ΕΔ, ως ΑΣΣΠΑ, απόρριψη της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας και επιλογή του Β. δεν συνιστά πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως ούτε, κατά μείζονα λόγο, παραγνώριση του υπηρεσιακού συμφέροντος ή παράβαση των διατάξεων του άρθρου 12, παράγραφος 1, του ΚΛΠ.

15 Το Πρωτοδικείο, υπενθυμίζοντας ότι, κατά την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων, η ΑΣΣΠΑ διαθέτει ελευθερία εκτιμήσεως μεγαλύτερη από αυτήν της ΑΔΑ και δεν υποχρεούται να τηρήσει την ακριβή σειρά κατατάξεως των υποψηφίων στον πίνακα επιτυχόντων, έκρινε ότι το προεδρείο της πολιτικής ομάδας είχε τη δυνατότητα, κατά την άσκηση της ελευθερίας επιλογής του μέλλοντος υπαλλήλου, να συνεκτιμήσει ειδικότερα την επαγγελματική εμπειρία των υποψηφίων που είχαν προκριθεί ως ικανοί για την πλήρωση της επίμαχης θέσεως.

16 Το Πρωτοδικείο έκρινε, επομένως, ότι η ΑΣΣΠΑ, εκτιμώντας ότι ο Β. διέθετε επαρκή ως προς τα ευρωπαϊκά ζητήματα επαγγελματική εμπειρία, καθώς και επαγγελματική εμπειρία στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής σημαντικότερη από αυτήν της προσφεύγουσας, δεν υπερέβη τα όρια της ευρύτατης εξουσίας της εκτιμήσεως, έστω και αν η προσφεύγουσα είχε λάβει υψηλότερη βαθμολογία στις γραπτές δοκιμασίας.

17 Με τις σκέψεις 93 έως 107 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο απέρριψε ομοίως τον τρίτο λόγο ακυρώσεως της προσφεύγουσας.

18 Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παραβάσεως των διατάξεων των άρθρων 29 και 30 του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η διαδικασία προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων διέπεται αποκλειστικά από τους κανόνες του ΚΛΠ και τους εσωτερικούς κανονισμούς που εξέδωσε το Κοινοβούλιο προς εκτέλεσή του και όχι από τους κανόνες του ΚΥΚ περί προσλήψεως μονίμων υπαλλήλων.

19 Το Πρωτοδικείο επισήμανε ότι από το γεγονός ότι η απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως, καθώς και το από 14 Ιουνίου 2001 έγγραφο που απηύθυνε ο πρόεδρος του Κοινοβουλίου στον πρόεδρο της επιτροπής για την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων σε πολιτικές ομάδες, κάνουν λόγο για το άρθρο 30 του ΚΥΚ και για

πρόσληψη των εκτάκτων υπαλλήλων «με διαδικασίες ανάλογες προς αυτές που εφαρμόζονται για την πρόσληψη μονίμων υπαλλήλων», δεν μπορεί να συναχθεί ότι οι επίμαχες διατάξεις του ΚΥΚ εφαρμόζονται και στους εκτάκτους υπαλλήλους.

20 Όσον αφορά τη συνάντηση των μελών τις ολλανδικής αντιπροσωπείας με τους υποψηφίους που περιλαμβάνονταν στον πίνακα επιτυχόντων, οι οποίες, κατά την προσφεύγουσα αντέβαιναν τόσο στους κανόνες του υπηρεσιακού καθεστώτος όσο και στους εκτελεστικούς εσωτερικούς κανονισμούς του Κοινοβουλίου, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η ΑΣΣΠΑ διέθετε την ευχέρεια να διοργανώσει τέτοιες συναντήσεις

21 Συγκεκριμένα, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι η δυνατότητα αυτή, η οποία δεν προβλέπεται ούτε από τις διατάξεις του κανονισμού της 15ης Μαρτίου ούτε από το έγγραφο περί της διαδικασίας προσλήψεως του ΕΛΚ-ΕΔ, θεμελιώνεται στην ευρύτατη ευχέρεια εκτιμήσεως που διαθέτει η ΑΣΣΠΑ κατά τον καθορισμό των λεπτομερειών διοργανώσεως και διεξαγωγής της διαδικασίας επιλογής. Επιπλέον, σύμφωνα με την επιταγή περί αμοιβαίας εμπιστοσύνης που αποτελεί καθοριστικό παράγοντα κατά την πρόσληψη ενός εκτάκτου υπαλλήλου από μια πολιτική ομάδα του Κοινοβουλίου βάσει του άρθρου 2, στοιχείο γ', του ΚΛΠ, η χρήση αυτής της δυνατότητας δεν μπορεί πρέπει να γίνεται κατά τρόπο αντίθετο προς τις διατάξεις του ΚΥΚ περί προσλήψεως μονίμων υπαλλήλων, εφόσον αυτές δεν εφαρμόζονται στους εκτάκτους υπαλλήλους

22 Επιπλέον, ως προς τον ισχυρισμό περί παραλείψεως, εκ μέρους του προεδρείου της ομάδας, συγκριτικής εξετάσεως των προσόντων των υποψηφίων, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, λαμβανομένων υπόψη των ισχυρισμών του Κοινοβουλίου κατά τους οποίους η ΑΣΣΠΑ είχε λάβει απόφαση βάσει του πλήρους φακέλου της εξεταστικής επιτροπής, των φακέλων με τις υποψηφιότητες και των συστάσεων της ολλανδικής αντιπροσωπείας και δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο ή ένδειξη προς θεμελίωση των επιχειρημάτων της, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η ΑΣΣΠΑ περιορίστηκε να υιοθετήσει την πρόταση της εν λόγω αντιπροσωπείας χωρίς να προβεί σε συγκριτική εξέταση.

23 Τέλος, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι τα στοιχεία που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα σχετικά με τη διεξαγωγή συνεντεύξεων με τα μέλη της ολλανδικής αντιπροσωπείας, ήτοι η απουσία ενός μέλους της επιτροπής προσωπικού, η μη σύνταξη, κατά το πέρας των συναντήσεων, πρακτικού ή αιτιολογημένης εκθέσεως, άπτονται, ομοίως, της ελευθερίας που διαθέτει η ΑΣΣΠΑ ως προς τον καθορισμό των λεπτομερειών διοργανώσεως και διεξαγωγής της διαδικασίας επιλογής. Κατά την άποψη του Πρωτοδικείου, δεν πρόκειται, συνεπώς, για ουσιώδεις διατυπώσεις που ασκούν καθοριστική επιρροή στην εξέλιξη της διαδικασίας επιλογής.

24 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 117 έως 125 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε καμία ένδειξη άμεσης ή έμμεσης διακρίσεως και, ως εκ τούτου, το καθού δεν έφερε το βάρος να αποδείξει τη μη παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών. Πράγματι, από το μόνο στοιχείο που επικαλέστηκε η Hectors, ήτοι ότι κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών ήταν έγκυος έξι μηνών, γεγονός που η ολλανδική αντιπροσωπεία γνώριζε, δεν μπορεί να συναχθεί η ύπαρξη διακρίσεως.

25 Επιπροσθέτως, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, εν πάση περιπτώσει, η ΑΣΣΠΑ δεν παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, καθόσον η επιλογή του Β. δεν συνιστούσε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

26 Όσον αφορά τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο, με τις σκέψεις 131 έως 135 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, έκρινε ότι η ΑΣΣΠΑ δεν παρέβη το καθήκον αρωγής. Το Πρωτοδικείο υπενθύμισε οι υποχρεώσεις που απορρέουν από το καθήκον αυτό δεν μπορούν να εμποδίζουν τη Διοίκηση από τη λήψη των μέτρων προσλήψεως μονίμων και εκτάκτων υπαλλήλων που κρίνει αναγκαία για τη θεραπεία του υπηρεσιακού συμφέροντος.

27 Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, λαμβανομένης υπόψη της πολύ ευρείας εξουσίας που διαθέτει η ΑΣΣΠΑ κατά την εκτίμηση αυτού του συμφέροντος σε περιπτώσεις προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων, ο εκ μέρους του έλεγχος πρέπει να περιορισθεί στο ζήτημα αν η ΑΣΣΠΑ ενήργησε εντός εύλογων ορίων ή αν χρησιμοποίησε την εξουσία εκτιμήσεως κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο. Κατά το Πρωτοδικείο, δεδομένου ότι η μη επιλογή της C. Hectors για την επίμαχη θέση δεν συνιστά πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου, ο διορισμός του Β. ανταποκρίνεται στο υπηρεσιακό συμφέρον, καθώς τα συμφέροντα της προσφεύγουσας δεν μπορούν να επικρατήσουν του υπηρεσιακού συμφέροντος.

28 Τέλος, το Πρωτοδικείο απέρριψε το αίτημα αποζημιώσεως. Συναφώς, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι από την εξέταση των αιτημάτων ακυρώσεως προέκυπτε ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε τις παρανομίες που προσήψε στην ΑΣΣΠΑ.

Τα αιτήματα των διαδίκων

29 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα ζητεί, αφενός, να αναιρεθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου και να ακυρωθούν οι επίδικες αποφάσεις του Κοινοβουλίου και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο να της καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 60 554,70 ευρώ, υπό την επιφύλαξη επιδικάσεως υψηλότερου ποσού, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας αναιρέσεως.

30 Το Κοινοβούλιο ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

31 Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους αναιρέσεως αντλούμενους, πρώτον, από παραβίαση των αρχών της νομιμότητας και της ασφάλειας δικαίου και από παρατυπίες κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας, δεύτερον, από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, τρίτον, από μη τήρηση των διατάξεων του άρθρου 12 του ΚΛΠ και μη λήψη υπόψη του υπηρεσιακού συμφέροντος και, τέταρτον, από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρηματολογία των διαδίκων

32 Η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι δεν έλαβε υπόψη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθόσον, παρά την έλλειψη αιτιολογίας από την απόφαση της ΑΣΣΠΑ, δεν προέβη στις απαιτούμενες ενέργειες. Κατά την αναιρεσείουσα, εφόσον η ΑΣΣΠΑ δεν τήρησε την αξιολογική σειρά του καταρτισθέντος από την επιτροπή επιλογής πίνακα, όφειλε να αιτιολογήσει ειδικώς της απόφασή της.

33 Κατά την αναιρεσείουσα, η υποχρέωση αυτή απορρέει με σαφήνεια από τη νομολογία και, ειδικότερα, από την απόφαση της 9ης Ιουλίου 1987, 44/85, 77/85, 294/85 και 295/85, Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 3259), την προπαρατεθείσα απόφαση Pierrat κατά Δικαστηρίου (σκέψεις 38 και 39) και την απόφαση της 20ήςΦεβρουαρίου 2002, Τ-117/01, Roman Parra κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 2002, σ. I-A-27 και II-121, σκέψη 31). Η νομολογία αυτή επιβάλλει στην ΑΣΣΠΑ την υποχρέωση να αιτιολογεί τις αποφάσεις της όχι κατά τρόπο

γενικό ή με απλή αναφορά στην παράτυπη διεξαγωγή της διαδικασίας, αλλά κατά τρόπο ειδικό. Συνεπώς, στην περίπτωση της αναιρεσείουσας, η οποία, με την ένστασή της, είχε επισημάνει ότι είχε καταταγεί πρώτη στον πίνακα επιτυχόντων και ο επιλεγείς υποψήφιος είχε λάβει βαθμολογία κατώτερη της δικής της, η ΑΣΣΠΑ όφειλε να αιτιολογήσει ειδικώς την απόφασή της.

34 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι η ανάγκη να υφίσταται σχέση αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ του εκτάκτου υπαλλήλου και των μελών της εθνικής πολιτικής ομάδας που θα τον απασχολεί δεν ασκεί καμία επιρροή στην υποχρέωση της ΑΣΣΠΑ να αιτιολογεί ειδικώς τις αποφάσεις της.

35 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της C. Hectors επίκληση των προπαρατεθειμένων αποφάσεων Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής και Pierrat κατά Δικαστηρίου δεν είναι λυσιτελής, δεδομένου ότι οι εν λόγω αποφάσεις αφορούν διαφορετικές καταστάσεις, ήτοι, αντιστοίχως, διαδικασία προαγωγής με πολλές διαδικαστικές παρατυπίες και απόφαση της ΑΔΑ με την οποία προσλήφθηκε πρόσωπο που δεν περιλαμβανόταν στον πίνακα επιτυχόντων.

36 Αντιθέτως, κατά το Κοινοβούλιο, στην παρούσα διαφορά, οι εσωτερικοί κανόνες του ΕΛΚ-ΕΔ ορίζουν ρητώς ότι η ΑΣΣΠΑ μπορεί να επιλέξει έναν εκ των τριών πρώτων υποψηφίων του πίνακα επιτυχόντων και, ως εκ τούτου, η αιτιολογία της ληφθείσας, εν προκειμένω, αποφάσεως μπορούσε, όπως ορθώς έκρινε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να αναφέρεται μόνο στην τήρηση των όρων νομιμότητας στους οποίους υπόκειται η διαδικασία διορισμού.

37 Επιπλέον, κατά το Κοινοβούλιο, είναι αληθές ότι η ανεπαρκής αιτιολογία της απαντήσεως στην ένσταση μπορούσε να συμπληρωθεί με διευκρινίσεις που παρασχέθηκαν κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας. Το Κοινοβούλιο υποστήριξε ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι ο διορισμός του Β. οφειλόταν στο γεγονός ότι διέθετε μεγαλύτερη εμπειρία στον τομέα της κοινής γεωργικής πολιτικής.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

38 Κατά το άρθρο 11, τρίτο εδάφιο, του ΚΛΠ, οι ατομικές αποφάσεις που αφορούν τους εκτάκτους υπαλλήλους δημοσιεύονται κατά του όρους του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, το οποίο ορίζει ότι «[κ]άθε ατομική απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογήν του παρόντος κανονισμού πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στον ενδιαφερόμενο. Κάθε απόφαση σε βάρος υπαλλήλου πρέπει να είναι αιτιολογημένη».

39 Η υποχρέωση αιτιολογήσεως του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ και, προκειμένου για αποφάσεις που λαμβάνονται κατόπιν ενστάσεως, η αντίστοιχη υποχρέωση του άρθρου 90, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ έχουν ως αντικείμενο, αφενός, να παράσχουν στον ενδιαφερόμενο στοιχεία επαρκή για την εκ μέρους του εκτίμηση της αποφάσεως και τη δυνατότητα να ασκήσει προσφυγή βάλλουσα κατά της νομιμότητάς της και, αφετέρου, να καταστήσει δυνατό τον δικαστικό έλεγχο (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1981, σκέψη 22).

40 Όπως επισήμανε ορθώς το Πρωτοδικείο με τις σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, η ΑΣΣΠΑ, κατ' αναλογίαν προς την ΑΔΑ, υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις της, τουλάχιστον κατά το στάδιο απορρίψεως ενστάσεως που άσκησε αποκλεισθείς υποψήφιος κατά της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητάς του και/ή κατά της αποφάσεως περί διορισμού άλλου υποψηφίου (βλ., μεταξύ άλλων, ως προς την απόρριψη υποψηφιότητας υπαλλήλου, απόφαση της 9ης Δεκεμβρίου 1993, C-115/92 P, Κοινοβούλιο κατά Volger, Συλλογή 1993, σ. I-6549, σκέψη 22). Η έκταση αυτής της υποχρεώσεως πρέπει να εκτιμάται ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις κάθε περιπτώσεως (απόφαση της 13 ης Δεκεμβρίου 1989, C-169/88, Prelle κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 4335, σκέψη 9).

41 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, λόγω της ελευθερίας που διέθετε η ΑΣΣΠΑ ως προς την επιλογή ενός εκ των υποψηφίων που περιλαμβάνονται στον πίνακα επιτυχόντων, η αιτιολογία της αποφάσεώς της

μπορούσε να περιοριστεί στην τήρηση των όρων νομιμότητας στους οποίους υπόκειται η διαδικασία διορισμού. Με την κρίση του αυτή, το Πρωτοδικείο εφάρμοσε εμμέσως στην υπό κρίση περίπτωση τη σχετική με τη διαδικασία προαγωγής νομολογία του, κατά την οποία, εφόσον η προαγωγή γίνεται με επιλογή, αρκεί η απόρριψη ενστάσεως να αιτιολογείται με αναφορά στους όρους νομιμότητας από τους οποίους ο ΚΥΚ εξαρτά το νομότυπο της διαδικασίας (βλ. μεταξύ άλλων, προπαρατεθείσες αποφάσεις Vela Palacios κατά ΟΚΕ, σκέψη 22, και Roman Parra κατά Επιτροπής, σκέψη 27).

42 Εν προκειμένω, η διαδικασία προσλήψεως του εκτάκτου υπαλλήλου βασίζεται εν τέλει στην ελεύθερη επιλογή της ΑΣΣΠΑ, σύμφωνα με τους εσωτερικούς κανόνες της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ που περιλαμβάνονται στο σημείο 6 του εγγράφου περί της διαδικασίας προσλήψεως του ΕΛΚ-ΕΔ. Η εν λόγω διαδικασία δεν μπορεί, εντούτοις, να εξομοιωθεί, ως προς την υποχρέωση αιτιολογήσεως, με τη διαδικασία προαγωγής μονίμου υπαλλήλου, του άρθρου 45 του ΚΥΚ, η οποία γίνεται «αποκλειστικά με επιλογή».

43 Συγκεκριμένα, η διαδικασία επιλογής του εκτάκτου υπαλλήλου, όπως προβλέπεται από τους κανόνες της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ, περιλαμβάνει την προεπιλογή των υποψηφίων που έγιναν δεκτοί στις προφορικές και στις γραπτές εξετάσεις, την κατάρτιση, από την εξεταστική επιτροπή, του πίνακα επιτυχόντων βάσει των αποτελεσμάτων των εξετάσεων και, εν συνεχεία, τη συγκριτική εξέταση από την ΑΣΣΠΑ των φακέλων με τις υποψηφιότητες και του καταρτισθέντος από την εξεταστική επιτροπή πίνακα επιτυχόντων.

44 Η απόφαση της ΑΣΣΠΑ, η οποία είναι, καταρχήν, αποτέλεσμα συγκριτικής αξιολογήσεως υποκειμενικής φύσεως, βασίζεται, εντούτοις, και σε αντικειμενικά στοιχεία, ήτοι στην αντιπαραβολή των φακέλων υποψηφιότητας με τα απαιτούμενα από την προκήρυξη προσόντα και στη συνεκτίμηση της προτάσεως στην οποία προέβη η εξεταστική επιτροπή βάσει των αποτελεσμάτων των εξετάσεων.

45 Επομένως, η ΑΣΣΠΑ είχε στη διάθεσή της την άποψη της εξεταστικής επιτροπής επί των δυνατοτήτων και των ικανοτήτων των υποψηφίων σε σχέση με τα απαιτούμενα προσόντα, η οποία αποσκοπούσε στην παροχή ενός γνώμονα συγκρίσεως των προσόντων των υποψηφίων και αποτελούσε ένα από τα στοιχεία στα οποία η ΑΣΣΠΑ στήριξε τη δική της αξιολόγηση των υποψηφίων.

46 Εφόσον, όμως, η ΑΣΣΠΑ διαφοροποίησε τη θέση της από αυτήν της εξεταστικής επιτροπής και δεν τήρησε, επομένως, την κοινοποιηθείσα στην αναιρεσείουσα σειρά κατατάξεως βάσει των αποτελεσμάτων των εξετάσεων, μια αιτιολογία γενική ή υπό τη μορφή απλής αναφοράς στο νομότυπό της διαδικασίας προσλήψεως δεν επέτρεπε στην αναιρεσείουσα να πληροφορηθεί τους λόγους της απορρίψεώς της.

47 Εν προκειμένω, η υποχρέωση ειδικής αιτιολογήσεως της απαντήσεως που δόθηκε στην ένσταση της αναιρεσείουσας ήταν ακόμη πιο επιτακτική για τον λόγο ότι η αναιρεσείουσα είχε υποβληθεί σε προσωπική συνέντευξη που δεν προβλεπόταν αρχικώς, ότι, προ της υποβολής της αιτήσεώς της για παροχή πληροφοριών, η αναιρεσείουσα δεν είχε λάβει καμία ενημέρωση για το πέρας της διαδικασίας προσλήψεως και ότι, με την από 11 Απριλίου 2001 ένστασή της, είχε αναφερθεί ρητώς στον πίνακα επιτυχόντων και στην τελική σειρά κατατάξεως των υποψηφίων.

48 Εντούτοις, από τα πραγματικά περιστατικά που διαπίστωσε το Πρωτοδικείο προκύπτει ότι, αφενός, με την από 31 Ιανουαρίου 2001 απάντηση του πρόεδρου της εξεταστικής επιτροπής στο από 16 Ιανουαρίου 2001 έγγραφο της αναιρεσείουσας γνωστοποιήθηκε απλώς στην αναιρεσείουσα η διαδικασία που ακολούθησε η ΑΣΣΠΑ πριν καταλήξει στην επιλογή της. Αφετέρου, το από 28 Μαΐου 2001 έγγραφο του προέδρου της ομάδας του ΕΛΚ-ΕΔ περί απορρίψεως της ενστάσεως της αναιρεσείουσας περιορίστηκε να αναφέρει τα στάδια της διαδικασίας διορισμού.

49 Συνεπώς, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η αναιρεσείουσα δεν είχε λάβει καμία ειδική για την περίπτωσή της πληροφορία, αλλά μόνο γενικά στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία που είχε ακολουθηθεί.

50 Καθόσον μια πλήρης παράλειψη αιτιολογήσεως προ της ασκήσεως της προσφυγής δεν μπορεί να θεραπευθεί με διευκρινίσεις που, κατ' αναλογίαν προς την ΑΔΑ, παρέσχε η ΑΣΣΠΑ ενώπιον του δικαστηρίου (βλ., υπό την έννοια αυτήν, απόφαση 7ης Φεβρουαρίου 1990, C-343/87, Culin κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-225, σκέψη 15), επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ΑΣΣΠΑ παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως.

51 Συνεπώς, το Πρωτοδικείο, κρίνοντας, με τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η αιτιολογία της αποφάσεως περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της αναιρεσείουσας μπορούσε να αναφέρεται μόνο στους ισχύοντες όρους νομιμότητας και εκτιμώντας περαιτέρω, με τη σκέψη 46 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η απόφαση του Κοινοβουλίου ήταν επαρκώς αιτιολογημένη, υπέπεσε σε νομική πλάνη. Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί για τον λόγο αυτό, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών λόγων αναιρέσεως που προβάλλει η αναιρεσείουσα.

Επί της ουσίας

52 Κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, εφόσον η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, επιβάλλεται η έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας ως προς τα αιτήματα της αναιρεσείουσας περί ακυρώσεως των επίδικων αποφάσεων και περί καταβολής αποζημιώσεως εκ μέρους του Κοινοβουλίου.

Επί του αιτήματος περί ακυρώσεως των επίδικων αποφάσεων

53 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ΑΣΣΠΑ παρέβη την υποχρέωσή της αιτιολογήσεως, καθόσον η απάντησή της στην ένσταση της αναιρεσείουσας δεν περιλαμβάνει καμία αιτιολογία.

54 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως πρέπει να γίνει δεκτός. Συνεπώς, η απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεως της αναιρεσείουσας πρέπει να ακυρωθεί και, συνακόλουθα, να ακυρωθούν και οι λοιπές επίδικες αποφάσεις, χωρίς να καθίσταται αναγκαία η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Επί του αιτήματος περί καταβολής αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

55 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι, λόγω των προβαλλόμενων παρανομιών, υπέστη υλική ζημία και ηθική βλάβη που δικαιολογούν αποζημίωση. Κατά την αναιρεσείουσα, η υλική ζημία συνίσταται στην απαγόρευση της προσβάσεώς της στη Δημόσια Διοίκηση, μολονότι η ΑΣΣΠΑ όφειλε να τη διορίσει. Η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, ως εκ τούτου, απώλεσε το σύνολο των δικαιωμάτων και των συμφερόντων της για σταδιοδρομία στην κοινοτική Δημόσια Διοίκηση. Η αναιρεσείουσα, μολονότι αναγνωρίζει ότι η εγγραφή της στον πίνακα επιτυχόντων δεν συνεπάγεται αυτομάτως διορισμό, επισημαίνει ότι, λαμβανομένης υπόψη της προσωπικής της καταστάσεως, ο διορισμός της ήταν επιβεβλημένος.

56 Κατά την αναιρεσείουσα, η ηθική βλάβη προκύπτει από την πλήρη έλλειψη διαφάνειας της διαδικασίας διορισμού. Αφενός, το Κοινοβούλιο αρνήθηκε να κοινοποιήσει τις ληφθείσες στο πλαίσιο της διαδικασίας προσλήψεως αποφάσεις και να αιτιολογήσει την απόρριψη της υποψηφιότητάς της και, αφετέρου, η ΑΣΣΠΑ δεν απάντησε στην ένστασή της, υποχρεώνοντας την με τον τρόπο αυτό να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου.

57 Στις 10 Δεκεμβρίου 2001, με το υπόμνημά της απαντήσεως ενώπιον του Πρωτοδικείου, η αναιρεσείουσα υποστήριξε ότι η υλική ζημία που υπέστη ανέρχεται στο ποσό των αποδοχών που θα είχε λάβει αν είχε επιλεγεί, ήτοι σε 5 055,47 ευρώ (μηνιαίες αποδοχές) επί 10 (δεδομένου ότι ο Β. είχε προσληφθεί τον Φεβρουάριο του 2001), ποσό το οποίο πρέπει να προσαυξηθεί κατά τον μισθό ενός μηνός. Προς ικανοποίηση της ηθικής της βλάβης η αναιρεσείουσα ζητεί το ποσό των 10 000 ευρώ.

58 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η αναιρεσείουσα δεν δικαιούται αποζημίωση. Κατά το Κοινοβούλιο, η ΑΣΣΠΑ δεν υπέπεσε σε κανένα σφάλμα και αιτιολόγησε επαρκώς την απόφαση της, συμπληρώνοντας την αιτιολογία κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

59 Επικουρικώς, το Κοινοβούλιο παραπέμπει στη νομολογία του Πρωτοδικείου, κατά την οποία η ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως συνιστά προσήκουσα αποκατάσταση (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 21ης Μαρτίου 1996, T-376/94, Otten κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. I-A-129 και II-401, σκέψη 55, και της 5ης Δεκεμβρίου 2000, T-136/98, Campogrande κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 2000, σ. I-A-267 και II-1225, σκέψη 68).

60 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, επίσης, ότι η αναιρεσείουσα υπολόγισε το κονδύλιο της υλικής ζημίας μόλις με το υπόμνημα της απαντήσεως κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία, γεγονός που αντιβαίνει στις διατάξεις του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, καθόσον η C. Hectors μπορούσε να προσδιορίσει το κονδύλιο με το δικόγραφο της προσφυγής της και δεν επικαλέσθηκε ιδιαίτερες περιστάσεις που να δικαιολογούν αυτήν την παράλειψη. Συναφώς, το Κοινοβούλιο παραπέμπει στην απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-463, σκέψη 82).

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

61 Αφενός, ως προς την ηθική βλάβη που θεμελιώνεται στη μη αιτιολόγηση των επίδικων αποφάσεων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ακύρωση των αποφάσεων αυτών αρκεί για την πρόσφορη ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη εν προκειμένω η αναιρεσείουσα. Συνεπώς, το αίτημά της περί αποζημιώσεως για ηθική βλάβη πρέπει να απορριφθεί (βλ., υπό την έννοια αυτήν, προπαρατεθείσα απόφαση Hochbaum και Rawes κατά Επιτροπής, σκέψη 22).

62 Αφετέρου, όσον αφορά την υλική ζημία, πρέπει να επισημανθεί ότι η αναιρεσείουσα δεν προσδιόρισε με το δικόγραφο της προσφυγής της την έκταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη, αλλά με το υπόμνημά της απαντήσεως. Κατά συνέπεια, δεν τήρησε τους όρους του άρθρου 44, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του

Πρωτοδικείου. Το Δικαστήριο έχει, βεβαίως, αναγνωρίσει ότι, σε ορισμένες ιδιαίτερες περιπτώσεις, ιδίως όταν είναι δύσκολος ο υπολογισμός της ζημίας που ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι υπέστη, δεν είναι αναγκαίο να προσδιορίσει αυτός με το δικόγραφο της προσφυγής του το ποσό της ζητούμενης αποζημιώσεως (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 14ης Μαΐου 1975, 74/74, CNTA κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 157, και της 28ης Μαρτίου 1979, 90/78, Granaria κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 615). Εντούτοις, στην παρούσα διαφορά, η αναιρεσείουσα όχι μόνο δεν απέδειξε αλλά ούτε επικαλέστηκε τη συνδρομή ιδιαίτερων περιστάσεων που δικαιολογούν την παράλειψη υπολογισμού, με το δικόγραφο της προσφυγής της, του ύψους της ζημίας. Ως εκ τούτου, το αίτημα περί αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας είναι απαράδεκτο και πρέπει να απορριφθεί.

63 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα αιτήματα αποζημιώσεως δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

Επί των δικαστικών εξόδων

64 Κατά το άρθρο 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαίνεται και επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που, δυνάμει του άρθρου 118, εφαρμόζεται στην κατ' αναίρεση διαδικασία, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ζήτησε την καταδίκη του Κοινοβουλίου και το Κοινοβούλιο ηττήθηκε ως προς τα αιτήματά του, πλην του αιτήματος περί απορρίψεως του αιτήματος αποζημιώσεως, πρέπει το Κοινοβούλιο να φέρει, πέραν των δικαστικών του εξόδων, το σύνολο των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η C. Hectors κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασία και το ήμισυ των εξόδων της κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφασίζει:

1) Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Ιανουαρίου 2003, Τ-181/01, Hectors κατά Κοινοβουλίου.

2) Ακυρώνει τις αποφάσεις της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής περί διορισμού του Β. στη θέση υπαλλήλου διοικήσεως ολλανδικής γλώσσας της πολιτικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και των Ευρωπαίων Δημοκρατών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και περί απορρίψεως της υποψηφιότητας της C. Hectors για τη θέση αυτή, καθώς και την απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς της.

3) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αίτηση αναιρέσεως.

4) Καταδικάζει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση διαδικασίας, καθώς και στα δικαστικά του έξοδα και στο ήμισυ των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η C. Hectors κατά την ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

(υπογραφές)